

[Marinus Larsen.]

naturligvis hænger sammen med vareknapheden, som har bevirket, at butikkerne meget ofte har været lukket forskellige dage og til forskellige tider, så at forbrugerne ofte gik forgæves. Det er ikke alene et spørgsmål, der angår købmanden og hans medhjælper, men det vedrører os allesammen, og derfor er vi naturligvis i høj grad interesseret i, at der bliver lagt faste rammer, så at man kan vide, hvornår man kan gøre sine indkøb, og hvornår man er afskåret fra at kunne gøre det.

Det udvalg, handelsministeren nedsatte i 1947, har udført et meget stort og omhyggeligt arbejde, og jeg har med megen interesse læst den betænkning, udvalget er fremkommet med. Det fremgår tydeligt af denne betænkning, hvor mange forskellige synspunkter der kan gøres gældende, når man skal løse et spørgsmål af den art, der griber ind overfor så mange interesser såvel indenfor handelen som produktionen. Jeg mener derfor, det er rigtigt, når handelsministeren nu ønsker den gældende lukkelov forlænget, så at der for lovgivningsmagten bliver rigelig tid til at overveje hele spørgsmålet, før der træffes en afgørelse af varig karakter, og jeg vil derfor sige den højtærede handelsminister tak for det foreliggende lovforslag.

Når spørgsmålet er blevet så aktuelt, som tilfældet er, skyldes det som sagt vareknapheden, det forhold, at butiksindehaverne lukkede deres forretninger, når de havde udsolgt, så at de, der ikke kunne nå at komme i rette tid, måtte gå forgæves. Men efterhånden som vareforsyningen bedres — og man må indrømme, at der er sket betydelige forbedringer i så henseende —, vil en del af disse ulemper af sig selv ophøre, når konkurrencen atter trænger igennem. Det er jo særligt med hensyn til indkøbene lørdag formiddag, at vanskelighederne har meldt sig, i ganske særlig grad ved indkøb af kød, flæsk o. s. v., men også på dette varefelt vil der forhåbentlig indenfor en nær fremtid ske en forbedring. Jeg så forleden i et blad, at formanden for De danske Slagteriers Fællesrepræsentation skulle have udtalt, at man til efteråret kunne ophæve flæskerationeringen. Nu er jeg ikke så optimistisk, at jeg tror på muligheden heraf, men jeg tror dog, at der også på dette område vil ske en betydelig forbedring indenfor en overskuelig tid.

Jeg ser også af betænkningen, at såvel købmændene som medhjælperne er enige om at foreslå, at den nuværende lukketid kl. 14 om lørdagen — som navnlig er den, der har delt meningene — opretholdes. Jeg forstår så udmærket, at man fra købmandsside ind-

tager et sådant standpunkt, for særlig den mindre købmand, som ikke har fremmedmedhjælp, men hvis forretning passes af mand og hustru selv, har jo en urimelig lang arbejdstid i sammenligning med andre medborgere, så der er ikke noget at sige til, at han gerne vil have den frihed, som det er muligt at opnå. Jeg skal heller ingeniunde misunde de forretningsdrivende denne frihed, men jeg vil dog i denne forbindelse henstille, at man så også holder butikkerne åbne i den tid, loven hjemler ret til, så forbrugerne ikke skal gå forgæves, og jeg henstiller, at man undlader den branchevise lukning af forretningerne, f. eks. i 8—14 dage på grund af sommerferie, så at forbrugerne er ganske afskåret fra at få deres behov tilfredstillet i denne tid, ligesom også den praksis, at man i enkelte bydele lukker alle forretninger på en bestemt dag i ugen bør ophøre. Der må være udveje for, at de handlende skiftes til at lukke, så at forbrugerne alle dage får mulighed for at blive forsynet. Det er alle den slags ting, der har virket irriterende for forbrugerne.

Der er mange andre spørgsmål, som har været rejst i udvalget, og som det kunne være interessant at gå ind på, men da det foreliggende lovforslag kun skal være en midlertidig lov, som udløber med udgangen af marts 1950, er der ingen grund til at komme ind på alle de problemer, som vil rejse sig i forbindelse med en permanent lukkelov. Jeg vil derfor til slut blot sige, at jeg er principielt tilhænger af en weekend-ordning, men vil ikke i dag tage stilling til, hvordan den kommende lov skal være. Jeg forbeholder mig min stilling, til jeg ser, hvorledes udviklingen i det kommende år vil blive, om vareforsyningen vil være i stand til at regulere forholdene, så at forbrugerne kan blive betjent på en rimelig måde indenfor det tidsrum, hvori butikkerne efter loven har ret til at holde åbent.

Med disse bemærkninger skal jeg på min gruppes vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse i det høje landsting i den affattelse, som et flertal i folketinget har givet det.

Bjerre: Når man i mange år har beskæftiget sig med lukkeloven, først i praksis og nu herinde på rigsdagen, er man klar over den uendelige masse modstridende interesser, som man må forsøge at bringe ind under een hat for overhovedet at få en lukkelov. Den skildring, den højtærede handelsminister gav af forholdene, be- styrkede jo en i den tro, at det er næsten